

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 254/08-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 a 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 101/04 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 392/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. januára 2008 doručená opätovná sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa v čl. 46 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 a 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 101/04 a Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 392/05.

Sťažovateľ v odôvodnení sťažnosti okrem iného uviedol:

„Zákonná sudkyňa spáchala v konaní 16 C/101/2004 tieto delikty:

- koná vo veci napriek podaniu žaloby po uplynutí premlčacej lehoty, napriek tomu, že bola uplatnená v tomto bode námietka ihneď na prvom pojednávaní.

- zmanipulovala súdny spis, tým že v spise chýbajú závažne dôkazy - listy K. predložené pri vyjadrení zástupkyne K., ale neboli do spisu vložené, čím bol spis pozmenený v neprospech sťažovateľa;

- neuveriteľné marenie konania o oslobodenie od súdnych poplatkov (keď tento istý súd sťažovateľa v iných konaniach oslobodil od poplatkov, včítane zákonnej sudkyne S.)...

- S. neuniesla bremeno dokazovania - doručenie výzvy, na ktorom si zakladá;

- sťažovateľ vôbec nemal byť účastníkom konania...“

Zo sťažnosti tiež vyplýva, že sťažovateľ žiada aj o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Okrem týchto skutočností uvádza, že *„...súdy páchajú inštitucionálne násilie na sťažovateľovi, tyranizujú ho organizovane a systematicky; čo možno tvrdiť aj o vymenovaných sudcoch Ústavného súdu“.*

V závere sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol, že okresný súd svojím postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 101/04 a krajský súd svojím postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 392/05 porušili sťažovateľom označené práva. Ďalej žiadal, aby ústavný súd zrušil všetky uznesenia v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 101/04 (zastavil toto konanie) a uznesenie krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 392/05 z 27. februára 2006 a rozhodol, že každý z uvedených súdov je povinný sťažovateľovi vyplatiť primerané finančné zadosťučinenie v sume 100 000 Sk a trovy konania.

II.

Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podstatou sťažnosti sťažovateľa je porušovanie základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práv zaručených v čl. 6 ods. 1 a v čl. 13 a čl. 14 dohovoru z dôvodu jeho nespokojnosti s nezákonným a zdĺhavým procesným postupom okresného súdu (zákonnej sudkyne) pri rozhodovaní o žiadosti sťažovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 101/04, ako aj porušovanie jeho označených práv uznesením odvolacieho súdu sp. zn. 8 Co 392/05 z 27. februára 2006, ktorým krajský súd uznesenie okresného súdu z 15. septembra 2005 sp. zn. 16 C 101/04 potvrdil.

Podľa ustanovenia § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol (prekážka *res iudicata*), okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

1. Ústavný súd v predmetnej veci zistil, že sťažovateľ doručil ústavnému súdu už predtým 20. októbra 2005 podanie, ktoré sa týkalo toho istého konania vedeného okresným súdom, ktoré posudzoval už ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti proti postupu okresného súdu 15. marca 2006 v konaní vedenom pod sp. zn. II. ÚS 48/06 a proti postupu okresného súdu a krajského súdu na základe podania sťažovateľa doručeného 16. mája 2006 pri predbežnom prerokovaní sťažnosti 8. júna 2006 v konaní vedenom pod sp. zn. I. ÚS 184/06.

Ten istý nárok na ochranu ústavnosti uplatnil sťažovateľ aj v tomto konaní. Tvrdí, že bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 a v čl. 13 a čl. 14 dohovoru postupmi okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 101/04 a krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 392/05.

Z týchto skutočností vyplýva, že ústavný súd by mal opätovne konať a rozhodovať vo veci, o ktorej už rozhodoval.

Vychádzajúc z tohto názoru považuje ústavný súd predmet konania v tejto veci za rovnaký s predmetom konania vo veci sp. zn. II. ÚS 48/06 aj sp. zn. I. ÚS 184/06 (ako aj petit, ktorým je ústavný súd v zmysle § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný).

Keďže v tejto veci sa sťažovateľ už predtým viackrát obrátil na ústavný súd a jeho sťažnosti proti postupom okresného súdu i krajského súdu boli už predmetom skúmania pred ústavným súdom, ktorý už o nich rozhodol (napr. v konaniach vedených pod sp. zn. II. ÚS 48/06 a sp. zn. I. ÚS 184/06), nemal inú možnosť ako jeho sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde pre jej neprípustnosť.

2. Pokiaľ ide o sťažovateľom namietané porušenie základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 101/04, ústavný súd skúmal možnosť jeho porušenia v predmetnom konaní okresného súdu iba v čase po rozhodnutí ústavného súdu vo veci sp. zn. I. ÚS 184/06 z 8. júna 2006, ktorý jeho

sťažnosť v tejto časti odmietol v časti pre neprípustnosť a v časti pre zjavnú neopodstatnenosť.

Ústavný súd v tejto súvislosti zistil, že v tomto období Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v dôsledku toho, že sťažovateľ podal dovolanie, vyzval 11. júla 2006 sťažovateľa, aby v lehote 10 dní predložil splnomocnenie na jeho zastupovanie v dovolacom konaní, alebo podal žiadosť o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov.

Na výzvu odpovedal sťažovateľ podaním zo 17. júla 2006, v ktorom požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v dovolacom konaní.

Okresný súd uznesením sp. zn. 16 C 101/04 z 19. septembra 2006 nevyhovel žiadosti sťažovateľa o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ 2. októbra 2006 odvolanie, o ktorom krajský súd uznesením sp. zn. 2 Co 476/2006 z 30. novembra 2006 rozhodol tak, že napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil. Spis bol okresnému súdu vrátený z odvolacieho súdu 8. januára 2007 a uznesenie nadobudlo právoplatnosť 18. januára 2007.

Okresný súd po vrátení spisu preto opätovne vyzval sťažovateľa na predloženie splnomocnenia na jeho zastupovanie v dovolacom konaní, ktorý však na jeho výzvu adekvátne nereagoval a požadované splnomocnenie nepredložil.

Uznesením najvyššieho súdu zo 14. marca 2007 bolo dovolacie konanie zastavené. Spis bol vrátený okresnému súdu 23. marca 2007.

Dňa 11. júna 2007 bol sťažovateľ vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie proti rozhodnutiu okresného súdu z 9. februára 2006.

Dňa 22. júna 2007 sťažovateľ okresnému súdu oznámil, že nemá finančné prostriedky na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 14. augusta 2007 okresný súd rozhodol uznesením o zastavení odvolacieho konania, proti ktorému sa sťažovateľ 10. septembra 2007 odvolal.

Dňa 18. septembra 2007 bolo odvolanie sťažovateľa zaslané na vyjadrenie účastníkom konania.

Dňa 11. októbra 2007 bol spis predložený krajskému súdu, ktorý uznesením sp. zn. 3 Co 427/2007 z 30. apríla 2008 rozhodol o odvolaní sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 16 C 101/04 zo 14. augusta 2007 tak, že jeho odvolanie odmietol, čím rozsudok okresného súdu z 9. februára 2005 sp. zn. 16 C 101/04 nadobudol v spojení s uvedenými uzneseniami okresného súdu a krajského súdu právoplatnosť 29. mája 2008.

Ako vyplýva z prehľadu úkonov vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 16 C 101/04, ústavný súd konštatuje, že okresný súd od júna 2006 konal a nemožno mu vytknúť dlhodobejšiu nečinnosť. Doba konania však bola ovplyvnená najmä úkonmi sťažovateľa, ktorý požiadal o ustanovenie advokáta v dovolacom konaní, podal odvolanie proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 16 C 101/04 z 19. septembra 2006, v dôsledku čoho sa spis nachádzal na krajskom súde takmer tri mesiace do 8. januára 2007, a tiež adekvátne nereagoval na výzvy okresného súdu, v dôsledku čoho bolo zastavené aj dovolacie konanie pred najvyšším súdom.

Ani po vrátení spisu z najvyššieho súdu (23. marca 2007) nezistil ústavný súd nečinnosť okresného súdu, pretože už 11. júna 2007 vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie, 14. augusta 2007 rozhodol uznesením o zastavení odvolacieho konania a od 11. októbra 2007 spis predložil krajskému súdu za účelom rozhodovania o odvolaní sťažovateľa proti rozhodnutiu prvostupňového súdu zo 14. augusta 2007.

Okresný súd teda v období od júna 2006 do podania sťažnosti sťažovateľa (4. januára 2008) nevykazoval nečinnosť, ktorú by bolo možné kvalifikovať ako zbytočný prietah. Z uvedeného procesného postupu je zrejmé, že okresný súd v predmetnom konaní nemohol svojím postupom v čase po rozhodnutí ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 184/06 z 8. júna 2006

spôsobit' porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Uvedené závery boli teda východiskom na rozhodnutie ústavného súdu, ktorý s'ťažnosť s'ťažovateľa v časti preskúmania porušenia základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 101/04 odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

3. S'ťažovateľ v časti s'ťažnosti namietal aj porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 392/05, ktoré však bolo už predmetom posudzovania ústavným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. I. ÚS 184/06.

Ústavný súd preto bez bližšieho skúmania postupu krajského súdu vzhľadom na uvedené okolnosti prípadu nemal inú možnosť, ako jeho s'ťažnosť i v tejto časti odmietnuť podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde pre jej neprípustnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. septembra 2008